

UGRAI REFORMÁTUS HÍRMONDÓ

A Biharugrai Református Egyházközség időszaki kiadványa

Különszám

A fogságban is szabad

Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom, amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Isten ígéje viszont nincs bilincsbe verve. (2 Tim 2:8-9)

Mi az, amire a fogságban lévő Pál tekint? Mi az, ami a legkilátástalanabb helyzetben is foglalkoztatja? Az, hogy Jézus Krisztus nem győzetett le. Nem a történések áldozata. Isten irányítja az eseményeket. Krisztus sem azért jutott keresztfára, mert az emberi gyűlölet fölé kerekedett. Pál sem azért van börtönben, mert nagyobbak azok, akik vele szemben állnak.

Isten a maga tervét, olykor számunkra elképzelhetetlen utakon teljesíti be. És Pál a börtön foglyaként igazán szabad. Jézus a golgotai kereszthalál után igazán élő. Azok, akik az Úréi, biztonságban vannak a legnagyobb veszély közepette is: „nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből”. (Jn 10:28)

Sadrak, Mésak és Abéd Negó (Dániel barátai, a babiloni fogság idején) a tüzes kemence szájánál tettek bátran vallást erről: „Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó, király!” (Dán 3:17)

Az elmúlt napokban tette fel valaki a kérdést: „...ha létezik Teremtő, vajon a koronavírussal mi célja volt?... szerintetek?...”. Jogos a felvetés. Mi lehet ezzel Isten célja, hogy engedi megtörténni. De ugyanezt a kérdést tehette fel Pál is, mikor az evangéliumért munkálkodva, börtönben találta magát. Vagy kérdezhetjük ezt Jézus kereszthalála kapcsán is. Nem mindig kapunk választ a kérdéseinkre. De a tény, hogy mi nem tudunk választ, magyarázatot találni rá, nem jelenti azt, hogy nincs rá magyarázat, hogy a történeteknek nincs értelme, hogy csak a „szerencse”, vagy „vak véletlen”, vagy akár a személytelen, kőbe vésett „sors” intézte így.

Jézus halála kapcsán a Bibliából megismerhetjük Isten tervét. Miértünk kapott sebeket, helyettünk szenvedett. Ha csak Őrá tekintünk (és figyelmen kívül hagyjuk a világot), akkor számára semmi értelme nem volt ennek. Visszahozva őt a halálból, Isten semmi olyat nem adott neki, amije ne lett volna meg már korábban is. De engesztelő áldozata révén, Isten őerte nekünk is örökéletet, és bűnbocsánatot ajándékoz.

Néha azért nem találjuk meg a dolgok értelmét, mert túlságosan szűk keretek között próbáljuk megérteni őket. Máskor Isten tervei hatalmasabbak annál, mint amit a mi véges értelmünk be tudna fogadni. Hiszen Mózes is megmondta: „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a fiainkéi mindörökké”. (5 Móz 29:28)

Tisztelettel és szeretettel: Szabó Árpád Csaba, lelkipásztor.

2020. április 19., Biharugra